

המלצת המערכת

ישו ושל הקדושים הנוצרים ביצירת משמעות לכאב בכל תחומי החיים, אך היא בוחרת שלא לערוך את הספר כולו סביב משמעותו הדתית. קשה למצוא בספר מובן חד משמעי של הכאב לאורך התקופה המתוארת בו, אך יש בו עושר רב של התמודדויות חברתיות עם התחושה האישית שהכאב מעורר.

מקורות רבים מימי הביניים עוסקים בכאב באופן מקצועי. 'עינוי היהודי', פיירו דלה פרנצ'סקה, אמצע המאה ה-15 הבזיליקה על שם פנצ'סקו בארצו, איטליה

החברתית הדורשת מהאדם להתאמץ להסתיר את כאבו היא פרדוקסלית – הצלחה מושלמת בהסתרת הכאב לא הייתה מותרת ממנו כל רושם כתוב, אך שבחים על הסתרת כאב מלמדים אותנו על קיומן של מוסכמות המאפשרות למתייסר להחציץ את כאבו בדיוק במידה שתאפשר לו גם להפגין את ההסתרה של אותו כאב ואת התגברותו עליו. בניגוד לנטייה של בני זמננו לראות בכאב מטרד שיש להיפטור ממנו, הרי שבתקופה שבה עוסק הספר הכאב נתפס כבעל משמעות. רופאים ייחסו לו תפקיד חשוב בריפוי, וחוקרים שהשתמשו בעינויים ייחסו לו תפקיד חשוב בחשיפת האמת. כהן מודעת היטב לתפקיד שהיה לייסוריהם של

רישומים של כאב דת, משפט ורפואה בימי הביניים המאוחרים

אסתר כהן

מאנגלית: דורון מגן

מאגנס והחברה ההיסטורית הישראלית,

תשע"ט, 533 עמ'

כאב שייך לתחום אינטימי מאוד, ועל כן אפשר היה להתעלם מערכו כנושא לבחינה היסטורית, אך נראה כי עיון היסטורי בנושאים שנראים נצחיים טומן בחובו אפשרויות רבות ומסעירות. הספר מתחקה אחרי כאביה של אירופה הנוצרית בעזרת טקסטים מתחומים שונים, החל ממשפט ומרפואה דרך דרשות דתיות ועד לתיעוד קדושים ולמכתבים אישיים, ועוקב אחרי רישומו של הכאב. הרישומים – המופיעים גם בכותרת הספר – הם משמעותיים מאוד, שכן רק הם מספקים עדויות על הכאב עצמו, שהיה חוויה פנימית של אנשים שחיו לפני מאות שנים. מגבלת הרישום דורשת מהמחברת רגישות רבה לדקויות, כיוון שהנורמה